

III. ALLEGRO MISTERIOSO. Està basat, com el primer temps, en una sèrie de 12 sons, amb caràcter obligat, seguint estrictament —amb una meravellosa inventiva i una art combinatòria originalíssima— la nova tècnica creada per Schönberg. La forma no és menys original que el misteriós *impromptu* al qual serveix de marc. En línies generals és assimilable a una clàssica forma tripartita, amb un cos central —en aquest cas, un *Trio estàtic*—, però amb la particularitat que la represa és una inversió retrògrada estricta de tota la primera part. De manera que el que fou últim compàs d'aquesta, és ara el primer, i el que fou primer és ara l'últim.

IV. ADAGIO APPASSIONATO. Aquest temps té tot el caràcter de gran desenvolupament, *quasi fantasia*, sense cicles closos ni simetries explícites. Els diversos períodes s'articulen clarament, no obstant, desenvolupant principalment petits models d'imitació estreta, sotmesos a una variació progressiva.

V. PRESTO DELIRANDO. Té les característiques formals del *scherzo* clàssic, amb una primera part de clara divisió binària, seguida d'un divertiment (*tenebroso*) molt impressionista en funcions de *trio*. La primera part és represa amb caràcter de desenvolupament i s'enllaça amb una variació íntegra del *trio*, abans d'entrar a la coda.

VI. LARGO DESOLATO. Formalment té un caràcter de recitatiu, de lliure improvisació gairebé dramàtica. Tal com el primer temps, la primera i l'última part del tercer i, també, el *trio* i la seva variació en el temps precedent, la composició del *Largo* utilitza exclusivament la sèrie obligada de 12 sons. La inventiva del compositor és tan extraordinària que, tot i el rigor del procediment, arriba a establir una poderosa síntesi on són englobats els principals caràcters temàtics dels temps precedents, al·ludits explícitament en sentit de comentari conclusiu. Es en aquest temps, poc abans de la coda, que és citada la famosa primera frase del "Tristany", gràcies a una enginyosa disposició de la sèrie. Aquest detall dona una lleugera idea de la llibertat que deixa al compositor l'obediència estricta al principi de composició basat en la utilització exclusiva d'una sèrie obligada, i l'instrument sensible que aquesta tècnica és per a l'emoció de l'artista, quan la seva fantasia creadora és prou forta per a poder aliar dues coses que semblen antitètiques: una regla molt dura; un lirisme molt pur.

R. G.

Concert vinent
EVOLUCIO DE LA SONATA
per l'il·lustre pianista belga
ARTHUR DE GREEF

16614—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA.

SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934-1935

CONCERT CINQUÈ

DARRER CONCERT

del

QUARTET GALIMIR

DE VIENA

FÉLIX GALIMIR, violí I

ADRIENNE GALIMIR, violí II

RENÉE GALIMIR, viola

MARGUERITE GALIMIR, violoncel

Dimarts, 4 de desembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

QUARTET en la, núm. 465 K MOZART

*Adagio. Allegro.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Allegro molto.*

PETITA PAUSA

SUITE LÍRICA ALBAN BERG

- I *Allegretto gioviale.*
- II *Andante amoroso.*
- III *Allegro misterioso.
Trio estatico.*
- IV *Adagio appassionato.*
- V *Presto delirando.
Tenebroso.*
- VI. *Largo desolato.*

PRIMERA AUDICIÓ

II

QUARTET en re menor SCHUBERT

Sobre el tema de "La Mort i la Donzella"

*Allegro.
Andante amb variacions.
Scherzo.
Presto-Prestissimo.*

Alban Berg (nat a Viena, l'any 1885) és considerat mundialment, avui, com una de les figures preeminents de la generació musical jove. Junt amb Anton von Webern, fou un dels primers deixebles de Schönberg, l'escola del qual representa amb una fidelitat característica i, a la vegada, amb una fisonomia pròpia, d'una singular originalitat.

La "Suite Lírica", per a quartet de corda, fou escrita l'any 1926. El títol indica clarament l'esperit que anima aquesta obra. Hom pot subratllar— en contra del retret habitual de *cerebralisme* i *constructivisme*, que es fa a l'escola de Schönberg— l'actitud francament *ànima*, *expressivista*, *inspirada* que revela aquesta música.

Quant al fons, la qualitat poemàtica i l'exaltació sentimental de la música d'Alban Berg, transposen en un llenguatge d'una modernitat radical, l'esperit del més pur concepte romàntic de la música. Una cita textual dels primers compassos del "Tristany", que figura en un dels episodis de la "Suite", té tot el valor d'un testimoni explícit de la remota genealogia espiritual d'aquesta obra.

Quant a la forma, composició i escriptura poseeixen una bellesa pròpiament intel·lectual comparable als grans models clàssics del quartet.

I. L'obra debuta amb un ALLEGRETTO GIOVALE, formalment una *sonata* en miniatura, sense desenvolupament central: exposició dels dos temes principals (*Allegro* i *Poco più tranquillo*), units per breus models transitius, i coda. El tot reprès, després, en simetria.

II. ANDANTE AMOROSO. Es una forma clàssica d'andante a tres temes: principal (6/8), segon (*Più mosso* 3/8) i central (Tempo Iº, 2/8). La disposició és la clàssica, *quasi rondo*, amb la reaparició del tema principal després de cada un dels altres temes.

III. ALLEGRO MISTERIOSO. Està basat, com el primer temps, en una sèrie de 12 sons, amb caràcter obligat, seguint estrictament —amb una meravellosa inventiva i una art combinatoria originalíssima— la nova tècnica creada per Schönberg. La forma no és menys original que el misteriós *impromptu* al qual serveix de marc. En línies generals és assimilable a una clàssica forma tripartita, amb un cos central —en aquest cas, un *Trio estàtic*—, però amb la particularitat que la represa és una inversió retrograda estricta de tota la primera part. De manera que el que fou últim compàs d'aquesta, és ara el primer, i el que fou primer és ara l'últim.

IV. ADAGIO APPASSIONATO. Aquest temps té tot ell caràcter de gran desenvolupament, *quasi fantasia*, sense cicles closos ni simetries explícites. Els diversos períodes s'articulen clarament, no obstant, desenvolupant principalment petits models d'imitació estreta, sotmesos a una variació progressiva.

V. PRESTO DELIRANDO. Té les característiques formals del *scherzo* clàssic, amb una primera part de clara divisió binària, seguida d'un divertiment (*tenebroso*) molt impressionista en funcions de *trio*. La primera part és represa amb caràcter de desenvolupament i s'enllaça amb una variació íntegra del *trio*, abans d'entrar a la coda.

VI. LARGO DESOLATO. Formalment té un caràcter de recitatiu, de lliure improvisació gairebé dramàtica. Tal com el primer temps, la primera i l'última part del tercer i, també, el *trio* i la seva variació en el temps precedent, la composició del *Largo* utilitza exclusivament la sèrie obligada de 12 sons. La inventiva del compositor és tan extraordinària que, tot i el rigor del procediment, arriba a establir una poderosa síntesi on són englobats els principals caràcters temàtics dels temps precedents, al·ludits explícitament en sentit de comentari conclusiu. Es en aquest temps, poc abans de la coda, que és citada la famosa primera frase del "Tristany", gràcies a una enginyosa disposició de la sèrie. Aquest detall dona una lleugera idea de la llibertat que deixa al compositor l'obediència estricta al principi de composició basat en la utilització exclusiva d'una sèrie obligada, i l'instrument sensible que aquesta tècnica és per a l'emoció de l'artista, quan la seva fantasia creadora és prou forta per a poder aliar dues coses que semblen antitètiques: una regla molt dura; un lirisme molt pur.

R. G.

Concert vinent
EVOLUCIO DE LA SONATA
per l'il·lustre pianista belga
ARTHUR DE GREEF

16614—IMP. ALTÈS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERÀ,

SECCIÓ

ÀUDICIONS ÍNTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT CINQUÈ

DARRER CONCERT

del

QUARTET GALIMIR

DE VIENA

FÉLIX GALIMIR, *violí I*

ADRIENNE GALIMIR, *violí II*

RENÉE GALIMIR, *viola*

MARGUERITE GALIMIR, *violoncel*

Dimarts, 4 de desembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a ÀUDICIONS ÍNTIMES

CASAL DEL METGE

601512

PROGRAMA

I

QUARTET en la, núm. 465 K MOZART

*Adagio. Allegro,
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Allegro molto.*

PETITA PAUSA

SUITE LIRICA ALBAN BERG

- I *Allegretto gioviale.*
- II *Andante amoroso.*
- III *Allegro misterioso,
Trio estatico.*
- IV *Adagio appassionato.*
- V *Presto delirando.
Tenebroso.*
- VI *Largo desolato.*

PRIMERA AUDICIÓ

II

QUARTET en re menor SCHUBERT

Sobre el tema de "La Mort i la Donzella"

*Allegro.
Andante amb variacions.
Scherzo.
Presto-Prestissimo.*

Alban Berg (nat a Viena, l'any 1885) és considerat mundialment, avui, com una de les figures preeminents de la generació musical jove. Junt amb Anton von Webern, fou un dels primers deixebles de Schönberg, l'escola del qual representa amb una fidelitat característica i, a la vegada, amb una fisonomia pròpia, d'una singular originalitat.

La "Suite Lirica", per a quartet de corda, fou escrita l'any 1926. El títol indica clarament l'esperit que anima aquesta obra. Hom pot subratllar— en contra del retret habitual de *cerebralisme* i *constructivisme*, que es fa a l'escola de Schönberg— l'actitud francament *ànimica*, *expressivista*, *inspirada* que revela aquesta música.

Quant al fons, la qualitat poemàtica i l'exaltació sentimental de la música d'Alban Berg, transposen en un llenguatge d'una modernitat radical, l'esperit del més pur concepte romàntic de la música. Una cita textual dels primers compassos del "Tristany", que figura en un dels episodis de la "Suite", té tot el valor d'un testimoni explícit de la remota genealogia espiritual d'aquesta obra.

Quant a la forma, composició i escriptura poseeixen una bellesa pròpiament intel·lectual comparable als grans models clàssics del quartet.

I. L'obra debuta amb un ALLEGRETTO GIOVALE, formalment una *sonata* en miniatura, sense desenvolupament central: exposició dels dos temes principals (*Allegro* i *Poco più tranquillo*), units per breus models transitius, i coda. El tot reprès, després, en simetria.

II. ANDANTE AMOROSO. És una forma clàssica d'andante a tres temes: principal (6/8), segon (*Più mosso* 3/8) i central (Tempo Iº, 2/8). La disposició és la clàssica, *quasi rondo*, amb la reaparició del tema principal després de cada un dels altres temes.

III. ALLEGRO MISTERIOSO. Està basat, com el primer temps, en una sèrie de 12 sons, amb caràcter obligat, seguint estrictament —amb una meravellosa inventiva i una art combinatòria originalíssima— la nova tècnica creada per Schönberg. La forma no és menys original que el misteriós *improvisu* al qual serveix de marc. En línies generals és assimilable a una clàssica forma tripartita, amb un cos central —en aquest cas, un *Trio estàtic*—, però amb la particularitat que la represa és una inversió retrograda estricta de tota la primera part. De manera que el que fou últim compàs d'aquesta, és ara el primer, i el que fou primer és ara l'últim.

IV. ADAGIO APPASSIONATO. Aquest temps té tot ell caràcter de gran desenvolupament, *quasi fantasia*, sense cicles closos ni simetries explícites. Els diversos períodes s'articulen clarament, no obstant, desenvolupant principalment petits models d'imitació estreta, sotmesos a una variació progressiva.

V. PRESTO DELIRANDO. Té les característiques formals del *scherzo* clàssic, amb una primera part de clara divisió binària, seguida d'un divertiment (*tenebroso*) molt impressionista en funcions de *trio*. La primera part és represa amb caràcter de desenvolupament i s'enllaça amb una variació íntegra del *trio*, abans d'entrar a la coda.

VI. LARGO DESOLATO. Formalment té un caràcter de recitatiu, de lliure improvisació gairebé dramàtica. Tal com el primer temps, la primera i l'última part del tercer i, també, el *trio* i la seva variació en el temps precedent, la composició del *Largo* utilitza exclusivament la sèrie obligada de 12 sons. La inventiva del compositor és tan extraordinària que, tot i el rigor del procediment, arriba a establir una poderosa síntesi on són englobats els principals caràcters temàtics dels temps precedents, al·ludits explícitament en sentit de comentari conclusiu. Es en aquest temps, poc abans de la coda, que és citada la famosa primera frase del "Tristany", gràcies a una enginyosa disposició de la sèrie. Aquest detall dona una lleugera idea de la llibertat que deixa al compositor l'obediència estricta al principi de composició basat en la utilització exclusiva d'una sèrie obligada, i l'instrument sensible que aquesta tècnica és per a l'emoció de l'artista, quan la seva fantasia creadora és prou forta per a poder aliar dues coses que semblen antitètiques: una regla molt dura; un lirisme molt pur.

R. G.

Concert vinent
EVOLUCIO DE LA SONATA
per l'il·lustre pianista belga
ARTHUR DE GREEF

16614—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERÀ,

SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934-1935

CONCERT CINQUÈ

DARRER CONCERT

del

QUARTET GALIMIR

DE VIENA

FÉLIX GALIMIR, *violí I*

ADRIENNE GALIMIR, *violí II*

RENÉE GALIMIR, *viola*

MARGUERITE GALIMIR, *violoncel*

Dimarts, 4 de desembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

QUARTET en la, núm. 465 K MOZART

*Adagio. Allegro.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Allegro molto.*

PETITA PAUSA

SUITE LIRICA ALBAN BERG

- I *Allegretto gioviale.*
- II *Andante amoroso.*
- III *Allegro misterioso.*
Trio estatico.
- IV *Adagio appassionato.*
- V *Presto delirando.*
Tenebroso.
- VI *Largo desolato.*

PRIMERA AUDICIÓ

II

QUARTET en re menor SCHUBERT

Sobre el tema de "La Mort i la Donzella"

*Allegro.
Andante amb variacions.
Scherzo.
Presto-Prestissimo.*

Alban Berg (nat a Viena, l'any 1885) és considerat mundialment, avui, com una de les figures preeminents de la generació musical jove. Junt amb Anton von Webern, fou un dels primers deixebles de Schönberg, l'escola del qual representa amb una fidelitat característica i, a la vegada, amb una fisonomia pròpia, d'una singular originalitat.

La "Suite Lirica", per a quartet de corda, fou escrita l'any 1926. El títol indica clarament l'esperit que anima aquesta obra. Hom pot subratllar— en contra del retret habitual de *cerebralisme* i *constructivisme*, que es fa a l'escola de Schönberg— l'actitud francament *anímica*, *expressivista*, *inspirada* que revela aquesta música.

Quant al fons, la qualitat poemàtica i l'exaltació sentimental de la música d'Alban Berg, transposen en un llenguatge d'una modernitat radical, l'esperit del més pur concepte romàntic de la música. Una cita textual dels primers compassos del "Tristany", que figura en un dels episodis de la "Suite", té tot el valor d'un testimoni explícit de la remota genealogia espiritual d'aquesta obra.

Quant a la forma, composició i escriptura poseeixen una bellesa pròpiament intel·lectual comparable als grans models clàssics del quartet.

I. L'obra debuta amb un ALLEGRETTO GIOVALE, formalment una *sonata* en miniatura, sense desenvolupament central: exposició dels dos temes principals (*Allegro* i *Poco più tranquillo*), units per breus models transitius, i coda. El tot reprès, després, en simetria.

II. ANDANTE AMOROSO. És una forma clàssica d'andante a tres temes: principal (6/8), segon (Piu mosso 3/8) i central (Tempo I, 2/8). La disposició és la clàssica, *quasi rondo*, amb la reaparició del tema principal després de cada un dels altres temes.

III. ALLEGRO MISTERIOSO. Està basat, com el primer temps, en una sèrie de 12 sons, amb caràcter obligat, seguint estrictament —amb una meravellosa inventiva i una art combinatoria originalíssima— la nova tècnica creada per Schönberg. La forma no és menys original que el misteriós *improvisu* al qual serveix de marc. En línies generals és assimilable a una clàssica forma tripartita, amb un cos central —en aquest cas, un *Trio estàtic*—, però amb la particularitat que la represa és una inversió retrògrada estricta de tota la primera part. De manera que el que fou últim compàs d'aquesta, és ara el primer, i el que fou primer és ara l'últim.

IV. ADAGIO APPASSIONATO. Aquest temps té tot el caràcter de gran desenvolupament, *quasi fantasia*, sense cicles closos ni simetries explícites. Els diversos períodes s'articulen clarament, no obstant, desenvolupant principalment petits models d'imitació estreta, sotmesos a una variació progressiva.

V. PRESTO DELIRANDO. Té les característiques formals del *scherzo* clàssic, amb una primera part de clara divisió binària, seguida d'un divertiment (*tenebroso*) molt impressionista en funcions de *trio*. La primera part és represa amb caràcter de desenvolupament i s'enllaça amb una variació íntegra del *trio*, abans d'entrar a la coda.

VI. LARGO DESOLATO. Formalment té un caràcter de recitatiu, de lliure improvisació gairebé dramàtica. Tal com el primer temps, la primera i l'última part del tercer i, també, el *trio* i la seva variació en el temps precedent, la composició del *Largo* utilitza exclusivament la sèrie obligada de 12 sons. La inventiva del compositor és tan extraordinària que, tot i el rigor del procediment, arriba a establir una poderosa síntesi on són englobats els principals caràcters temàtics dels temps precedents, alludits explícitament en sentit de comentari conclusiu. Es en aquest temps, poc abans de la coda, que és citada la famosa primera frase del "Tristany", gràcies a una enginyosa disposició de la sèrie. Aquest detall dona una lleugera idea de la llibertat que deixa al compositor l'obediència estricta al principi de composició basat en la utilització exclusiva d'una sèrie obligada, i l'instrument sensible que aquesta tècnica és per a l'emoció de l'artista, quan la seva fantasia creadora és prou forta per a poder aliar dues coses que semblen antitètiques: una regla molt dura; un lirisme molt pur.

R. G.

Concert vinent
EVOLUCIO DE LA SONATA
per l'il·lustre pianista belga
ARTHUR DE GREEF

16614—IMP. ALTÈS.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERÀ,

SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934-1935

CONCERT CINQUÈ

DARRER CONCERT

del

QUARTET GALIMIR

DE VIENA

FÉLIX GALIMIR, *violí I*

ADRIENNE GALIMIR, *violí II*

RENÉE GALIMIR, *viola*

MARGUERITE GALIMIR, *violoncel*

Dimarts, 4 de desembre de 1934

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

6015/4

PROGRAMA

I

QUARTET en la, núm. 465 K MOZART

*Adagio. Allegro.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Allegro molto.*

PETITA PAUSA

SUITE LIRICA ALBAN BERG

- I *Allegretto gioviale.*
- II *Andante amoroso.*
- III *Allegro misterioso.*
Trio estatico.
- IV *Adagio appassionato.*
- V *Presto delirando.*
Tenebroso.
- VI *Largo desolato.*

PRIMERA AUDICIÓ

II

QUARTET en re menor SCHUBERT

Sobre el tema de "La Mort i la Donzella"

*Allegro.
Andante amb variacions.
Scherzo.
Presto-Prestissimo.*

Alban Berg (nat a Viena, l'any 1885) és considerat mundialment, avui, com una de les figures preeminents de la generació musical jove. Junt amb Anton von Webern, fou un dels primers deixebles de Schönberg, l'escola del qual representa amb una fidelitat característica i, a la vegada, amb una fisonomia pròpia, d'una singular originalitat.

La "Suite Lírica", per a quartet de corda, fou escrita l'any 1926. El títol indica clarament l'esperit que anima aquesta obra. Hom pot subratllar— en contra del retret habitual de *cerebralisme* i *constructivisme*, que es fa a l'escola de Schönberg— l'actitud francament *anímica*, *expressivista*, *inspirada* que revela aquesta música.

Quant al fons, la qualitat poemàtica i l'exaltació sentimental de la música d'Alban Berg, transposen en un llenguatge d'una modernitat radical, l'esperit del més pur concepte romàntic de la música. Una cita textual dels primers compassos del "Tristany", que figura en un dels episodis de la "Suite", té tot el valor d'un testimoni explícit de la remota genealogia espiritual d'aquesta obra.

Quant a la forma, composició i escriptura poseeixen una bellesa pròpiament intel·lectual comparable als grans models clàssics del quartet.

I. L'obra debuta amb un ALLEGRETTO GIOVALE, formalment una *sonata* en miniatura, sense desenvolupament central: exposició dels dos temes principals (*Allegro* i *Poco più tranquillo*), units per breus models transitius, i coda. El tot reprès, després, en simetria.

II. ANDANTE AMOROSO. Es una forma clàssica d'andante a tres temes: principal (6/8), segon (*Più mosso* 3/8) i central (Tempo Iº, 2/8). La disposició és la clàssica, *quasi rondo*, amb la reaparició del tema principal després de cada un dels altres temes.

III. ALLEGRO MISTERIOSO. Està basat, com el primer temps, en una sèrie de 12 sons, amb caràcter obligat, seguint estrictament —amb una meravellosa inventiva i una art combinatoria originalíssima— la nova tècnica creada per Schönberg. La forma no és menys original que el misteriós *impromptu* al qual serveix de marc. En línies generals és assimilable a una clàssica forma tripartita, amb un cos central —en aquest cas, un *Trio estàtico*—, però amb la particularitat que la represa és una inversió retrograda estricta de tota la primera part. De manera que el que fou últim compàs d'aquesta, és ara el primer, i el que fou primer és ara l'últim.

IV. ADAGIO APPASSIONATO. Aquest temps té tot ell caràcter de gran desenvolupament, *quasi fantasia*, sense cicles closos ni simetries explícites. Els diversos períodes s'articulen clarament, no obstant, desenvolupant principalment petits models d'imitació estreta, sotmesos a una variació progressiva.

V. PRESTO DELIRANDO. Té les característiques formals del *scherzo* clàssic, amb una primera part de clara divisió binària, seguida d'un divertiment (*tenebroso*) molt impressionista en funcions de *trio*. La primera part és represa amb caràcter de desenvolupament i s'enllaça amb una variació íntegra del *trio*, abans d'entrar a la coda.

VI. LARGO DESOLATO. Formalment té un caràcter de recitatiu, de lliure improvisació gairebé dramàtica. Tal com el primer temps, la primera i l'última part del tercer i, també, el *trio* i la seva variació en el temps precedent, la composició del *Largo* utilitza exclusivament la sèrie obligada de 12 sons. La inventiva del compositor és tan extraordinària que, tot i el rigor del procediment, arriba a establir una poderosa síntesi on són englobats els principals caràcters temàtics dels temps precedents, alludits explícitament en sentit de comentari conclusiu. Es en aquest temps, poc abans de la coda, que és citada la famosa primera frase del "Tristany", gràcies a una enginyosa disposició de la sèrie. Aquest detall dóna una lleugera idea de la llibertat que deixa al compositor l'obediència estricta al principi de composició basat en la utilització exclusiva d'una sèrie obligada, i l'instrument sensible que aquesta tècnica és per a l'emoció de l'artista, quan la seva fantasia creadora és prou forta per a poder aliar dues coses que semblen antitètiques: una regla molt dura; un lirisme molt pur.

R. G.

Concert vinent
EVOLUCIO DE LA SONATA
per l'il·lustre pianista belga
ARTHUR DE GREEF

16614—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERÀ,
SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934-1935

CONCERT CINQUÈ

DARRER CONCERT
del

QUARTET GALIMIR DE VIENA

FÉLIX GALIMIR, *violí I*

ADRIENNE GALIMIR, *violí II*

RENÉE GALIMIR, *viola*

MARGUERITE GALIMIR, *violoncel*

Dimarts, 4 de desembre de 1934
a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

QUARTET en la, núm. 465 K MOZART

*Adagio. Allegro.
Andante cantabile.
Menuetto: Allegretto.
Allegro molto.*

PETITA PAUSA

SUITE LIRICA ALBAN BERG

- I *Allegretto gioviale.*
- II *Andante amoroso.*
- III *Allegro misterioso.
Trio estatico.*
- IV *Adagio appassionato.*
- V *Presto delirando.
Tenebroso.*
- VI *Largo desolato.*

PRIMERA AUDICIÓ

II

QUARTET en re menor SCHUBERT

Sobre el tema de "La Mort i la Donzella"

*Allegro.
Andante amb variacions.
Scherzo.
Presto-Prestissimo.*

Alban Berg (nat a Viena, l'any 1885) és considerat mundialment, avui, com una de les figures preeminents de la generació musical jove. Junt amb Anton von Webern, fou un dels primers deixebles de Schönberg, l'escola del qual representa amb una fidelitat característica i, a la vegada, amb una fisonomia pròpia, d'una singular originalitat.

La "Suite Lírica", per a quartet de corda, fou escrita l'any 1926. El títol indica clarament l'esperit que anima aquesta obra. Hom pot subratllar— en contra del retret habitual de *cerebralisme* i *constructivisme*, que es fa a l'escola de Schönberg— l'actitud francament *anímica*, *expressivista*, *inspirada* que revela aquesta música.

Quant al fons, la qualitat poemàtica i l'exaltació sentimental de la música d'Alban Berg, transposen en un llenguatge d'una modernitat radical, l'esperit del més pur concepte romàntic de la música. Una cita textual dels primers compassos del "Tristany", que figura en un dels episodis de la "Suite", té tot el valor d'un testimoni explícit de la remota genealogia espiritual d'aquesta obra.

Quant a la forma, composició i escriptura poseeixen una bellesa pròpiament intel·lectual comparable als grans models clàssics del quartet.

I. L'obra debuta amb un ALLEGRETTO GIOVALE, formalment una *sonata* en miniatura, sense desenvolupament central: exposició dels dos temes principals (*Allegro* i *Poco più tranquillo*), units per breus models transitius, i coda. El tot reprès, després, en simetria.

II. ANDANTE AMOROSO. És una forma clàssica d'andante a tres temes: principal (6/8), segon (Piu mosso 3/8) i central (Tempo Iº, 2/8). La disposició és la clàssica, *quasi rondo*, amb la reaparició del tema principal després de cada un dels altres temes.

